

անգամ բաղխեալ է Լեւոնի ընդ Թուրքմանիկսն, հալածելով եւ կոտորելով 'ի կողմանս Գերմանիկոյ, զոր յայտնագոյն եւս աւանդէ Կիրակոս պատմիչ, (թեպէտ եւ սա բազում ինչ 'ի համբաւուց լուեալ՝ այլայլէ զիսկն), եւ գերկոսին եւս ասպատակսն՝ համարի գունդս զօրաց սուլտանին Հալպայ եւ Դամասկոսի. այլ սխալէ յայսմ. զի 'ի Ժամանակին յայնմիկ (1187-90) բարձեալ էր իշխանութիւն Աթաբէկաց տեարց քաղաքացն այնոցիկ, կամ որդւոց հռչակելոյն Նուրէտտինի, եւ առ հասարակ ամենայն Ասորիք եւ Միջագետք անկեալ էին ընդ հզօր ձեռամբ գերահռչակն Սալահէտտինի, զոր տեսաք զբաղեալ 'ի նուաճումն կալուածոց Փոանկաց 'ի Պաղեստին եւ 'ի Սիրիա. եւ անագան ուրեմն գերծեալ 'ի կասկածանաց վրէժխնդրութեան Փրետերիկեայ կայսեր Ալամանաց, կամեցաւ ջախջախել զԼեւոն: Իսկ զարդիս՝ արեւմտեան Թուրքմանիկքն գրգռէին զսա, կամ հիւսիսականք՝ վրանաբնակքն 'ի կողմանս Գերմանիկոյ. եհաս արագապէս եւ եհար հարուածս մեծամեծս, յաւուրս տարեկանաց մեծի պահոց եւ բարեկենդանի նոցին, ըստ վիպասան կաթողիկոսին,

«Յականաւոր մեծի տօնին,
Յաւուր ըն այն գատկի նոցին».

Իմանալով զբամագանն. եւ բազում աւարաւ եւ գերութեամբ դարձաւ 'ի Սիւ¹⁵:

Ուղղեաց ըզխոց իւր նիզակին,
Եհար ըզսիրտ *զլիսաւորին*,
Դիաթաւալ կացոյց դաշտին.
Որք անդ եկին տիրել երկրին՝
Նըկուն եղեն սըրոյ նորին.
Յաղթեաց նոցա մեծ կորովին,
Մատնեաց 'ի սուր իւր սուսերին.
Այնքան՝ զի գետք արեան ելին:
Աճապարեալ յետ նահանջին.
Եւ փախուցեալք կորընչին.
Քանզի ըզհետ հասեալ քաջին՝
Եւ կոտորեաց 'ի լայն դաշտին»:

¹⁵ «Ապա ըզհետ մըտեալ քաջին՝
Առիւծաբար ուժով բազկին,
Եւ անդ եհար դարձեալ կրկին
Ըստ առաջին նոյն հարուածին:...
Էառ զաւարըս գերողին
Չանբան ժողով բանականին,